உ

சிவமயம்.

பெரியபுராணம்,

அறுபத்துமூன்றுநாயன்மார்களிலொருவராகிய

சிறுத்தொண்டநாயனார்

திவ்யசரித்திரக்கீர்த்தனை.

இஃது,
கோகுலாபுரம்.
மலையானந்தசுவாமிகளினது
மாணாக்கரிலொருவராகியும்
தி. சோமசுந்தரமுதலியாரவர்கள்
மைந்தனருமாகிய
வே-அருணாசலமுதலியாரால்
இயற்றப்பட்டு.

தருமவரம்
சரபையபத்தர்-சகோதரராகிய
பங்காருபத்தரவர்கள் - குமாரர்,
பாலகிருஷ்ணபத்தரவர்களால்

பூமாதுவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம்பதிப்பு - காபி - 1000
1885.

Registered Copy-right.

உ

சிவமயம்.

இஃது

சங்கீதப்ரதாபநாடகாலங்கார சிகாமணியாகிய

ம-ள-ள-ஸ்ரீ.

மு. சுப்பராயசாரியா ரவர்கள்மீதியற்றிய

இரட்டை யாசிரிய விருத்தம்.

சீருலவுநீணிலத் தோதை டநற்பூதமாய
திகழுசிவசயபுவாகுந
தேவனுறு பரவசி லாண்டகோடிகளுட்
செழிக்குமிசாவலமதிற
செப்பரியமணிமேடை குழுசென்னையம்பதியில்
திருமயிலைக்குமரேசருளருணை
இசைவளிராஜாபாப பிரதாபன்ஸ்ரீயப்பயால்
செயதவராகாலுதித்தே.
ஏருலவுமதிமொருப மியமின்னர்வையமிசை
யெழுமுயரினமைசெகளாயந்துய
யின்பவளமுமதசைய ஜீயபாதசதிமைமீ
திசைசரெண்டோடிதொடர்ந்
திறளைதாயககற முணாநதுசுசவேலாலனு
யிமைய கியிரேனாகனோது
மெசாடககைகளிலு மாரியவெண்ணத்தேர்ந்து
வெறிலரிசசந்திரபூபன்
பேருலவுசிரைசர்கு கனராகதாளங்கள்
பெட்புறவமைத்துவதனைப்
பெங்களுரெனனுபூர பதியினிலறங்கேற்றி
பெருமையைக்கொண்ட தலதுஉம்
பித்தனைடிமாகளில சிறுமெசாண்டாகன்வைப்பர்
பேகாமறுமிசைமுபவாதம
பெறறிசோகிரதத்தினாவைய மதாமிக ற்புவிபினில்
பசசுமித்திரியபாலமைமயய

பார் குலவு மறையோது விப்பிரர் முதலோரும்
பாலகர்களாலும் புவின்வாழ்
பருதிமதிதாரகைகளுங் காத்தருவர்
பரவுமவிதயாதரநடனை
வைரத்துளவ மாலையணிமாலயிதுபிறகொளும்
பண்புசோமேச [illegible]
பன்னவரிதென்னிலோ சுப்பராயன்சிரதி
பகரவலவரிடாவரே.

உ

சிவமயம்

விளம்பரம்.

[illegible] [illegible] வெளியாக [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] விசித்திரபரம [illegible] செட்டி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (3) [illegible] [illegible] வீட்டில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] - ஸ்ரீ மு - சுப்பா [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கொள்ள [illegible].

இங்ஙனம்.

ஸ்ரீ த. பாலகிருஷ்ணபட்டர்.

சிவமயம்.

சிறுத்தொண்டநாயனார்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

திருச்செங்காட்டங்குடியில் மாமாத்திர பிராமணகுல சிரேஷ்டராய்த் திருவவதாரஞ்செய்து பரஞ்சோதியாரென்னுந் திருநாமம் பெற்றுத் தங்கள்குலத்துக்குரிய ஆயுர்வேதமுதலிய வேதாகமசாஸ்திரங்களுந் தனுர்வேதமு முணர்ந்து சோழராஜனிடத்தில் படைத்தொழிலிற் பூண்டு சிவநேசமுஞ் சிவனடியார்களுக்கு அன்புந் திருவருளும் படைக்கும் வீரியமுமுள்ளவராயிருப்பவர் அரசனுக்காக வடதேசத்திற் சேனையுடன் சென்று பகைவரைவென்று - அங்கிருக்கும் நிதிமுதலான பொருள்களைக்கொண்டுவர அரசன்கண்டு மகிழ்ந்து மந்திரிகளாலிவர் சிவநேசமுள்ளவரென்று அறிந்து அவருக்கு மிகுந்த திரவியமுதலானவை கொடுத்துத் தேவருடைய கருத்தின்படி தொண்டு செய்துகொண்டிருக்கலாமென்று விடை கொடுக்க அன்றுமுதல் முன்னிலும் அதிகமாகிய அன்புள்ளவராய் வெண்காட்டுநங்கை யென்னு மனைவியாருடன் இல்லறம் வழுவாமல் நடத்திச் சிவனடியார்களுக்கு அமுதுபடைப்பது நியதியாகக்கொண்டு தொண்டர்களுக்கு மிகச்சிறியராயிருப்பதினாலே சிறுத்தொண்டரென்னும் பெயர்பெற்றுப் பரமசிவத்தின் திருவருளால் சீராளனென்னும் புதல்வனைப்பெற்று மகிழ்ந்திருக்கும் நாளில் ஒருநாள் அமுதுபடைப்பதற்குச் சிவனடியார்கள் கிடையாமையால் நாயனார் தேடிச்செல்லக் கயிலாயபதியானவர் இவருடைய அன்பினை வெளிப்படுத்தத் திருவுளங்கொண்டு வயிரவவேடந் தாங்கியவர் திருமாளிகையில் வந்து நாயனாரில்லாமையினாலே கணபதீச்சரமென்னும் ஆலயத்திலிருக்கும் ஆத்திமரத்தின்கீழ்ப்போய் வீற்றிருக்க நாயனார் கேள்விப்பட்டுவந்து பணிந்து திருவமுதுகொள்ள வரும்படி பிரார்த்தித்தவர் வயிரவமூர்த்தியானவர் நமக்கு அமுதூட்டவும்மாலாகாது என்னெனில் நாம் ஆறுமாதத்துக் கொருநாள் பசுப்படுத்துண்பதென்ன நாயனார் அடியேனிடத்தில் பசுக்களுமுண்டென்ன நாமுண்பது நரப்பசு அது அங்கப்பழுது யாதொன்றுமின்றி ஐந்துவயதுள்ளதாயிருக்கவேண்டும் அதனைத்

தாப்பிடிக்கத் தலையுமிறைச்சியுடனிருந்து சமைத்தா லுண்பதே னென அதற்கிசைந்து வந்து வெண்காட்டு நங்கையுடன் சொல்ல அவர் யெவ்வாறு இவ்விபங்கொடுத்தாலும் இவ்வாறு புத்திரனைக்கொடுப்பார்களோவென்று வணங்கினர் நாயனாரை நோக்கிப் புத்திரனைத் தருவார்களை யானறிந்து மனமகிழ்ந்து அடியார்கள் ஆதலால் பொருளையுமடியீயத்தக்கதாயின் யழைப்போமென்ன அவ ரெவ்வாறு பிறந்த கற்புடைய கணவனார் மனமகிழ்ச்சியினால் முகமலர்ச்சியுள்ளவர்களாகக் காணவேண்டுமென்று மன்பினால் ஒத்துக்கொள்ள நாயனார் சென்று பள்ளிக்கூடத்திலிருந்த புத்திரனை தோளிலெடுத்துக் கொண்டுவர மனைவியார் வாங்கிக்கொண்டு ஸ்நானஞ்செய்வித்துக்கணவனார் கையிற்கொடுத்துப் பாண்டங்களை சுத்திசெய்து மனைவிட்டுத் திப்பிசுலவராகனாரும் புத்திரனுடைய கைவிரத்திற செனறு வயிரவரு அடிசொன்னபடி செய்து சிறுத்தி யழுதுக்காகாதென்று ஈந்தைதாயென்னார தாதி கையிற்கொடுத்து மனைத்துவிட்டு சொலவிமற்றைய உறுப்பினையாகியகனை அறுவகைருசியுடன் சமைத்து அன்னமும் சமைத்தத கணவனாருக்குச சொல்ல அவரமகிழ்ந்து சென்று வயிரவராடி பயபபக்தியுடன் தாவிதத வாருமபடி பிரார்த்திக்க அவரா செகடைமாதிருமாளிகைக் கெழுந்தருளினார் அவர்கள் வயிரவருடைய திருவடிகளை விளக்கி யன்னிலைத தாங்கள் கொண்டிருப்பாரென தெரிந்து ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கச்செய்து அன்புடன் ஆராதித்துப் பரிகலத்தின்மேல் அன்னம் கறி வகையெல்லாம் படைத்துடன் கறிகளை யெல்லாம் பக்ஷமாக்கொண்டுவந்து படைக்கவேண்டுமென்று வயிரவர் கட்டளையிட அவ்வாறே பரிகல பக்ஷதத்தில் இடையறாமல் கண்ணீர் காரசொரப்படி யுறுப்பெல்லாம் சமைத்தோமெனறனர் தலைக்கறி இருக்குமாக் குதலாதென்று நீக்கோமென்ன அதுவும் நாமுண்பதேயென்று வயிரவர் சொல்ல சந்தனநங்கை வருத்தமடைகையில் தாதியாராயென் சமைத்தவைத்தேனென்று கொண்டுவந்து கொடுக்க அதையும் படைத்தவுடன் வயிரவர் சிறுத்தொண்டரை நோக்கி நாம் சிவனடியார்களுடன் அன்பருடனிருந்து புசிப்பது இவ்விடமாதலால் அடியாரை யழைத்துக்கொண்டு வாருமென்றனர் பின்னர் அதற்கென்ன செய்வோமென்று மனமயங்கி வெளியே சென்று யெத்திசையுந்தேடி மனமவருந்தி பயிரவரை நோக்கி சுவாமி அடியாரை யெங்குங்காணேன் அடியேனுமல்கில் விபூதியணிந்தோரை நோக்கி யானுமணிந்தவனே யென்றுபணி

ந்து நின்றவனைநோக்கி யும்மைப்போல விபூதியணிகின்றவர்க ளொ
ருவருமில்லை யாதலால் நீரிருக் கின்னலாமென்று வெண்காட்டுக்க
கையைப்பார்த்து வேறொருபரிகார திருந்தாலசைகுப டை ததிகப்
பதி லெடுத்துப் படையுமெடுத்து அவ்வாறே யவர்படைத்துணையாகி
னா ராமுனைறு இருந்தால் வயிரவருண்ணாரென்று ப்படி உண்
ந்தொட்டகையுமாயை ஆடிப்பாதந்தகமெனாநிகா மூணப்பது ஈனக்கு
மூண்பவா நீர் மூர் யுடையோ ல பூரமல பூர்ணமென்னாத மொ
டைதுகிற தெய்வமான தந்தருளி நீர் புத்திரனை பெயரிட்டு
தால் உட னுண்ணா வன்னே யழைப்புமென்றார் தாயனு ரவனிப்போ
து தவரென்னலும் வயிரவமூர்த்தி யவனேயுடன் வைத்துக்கொண்
டே யழைத்தேன் தென்ன இதற்கென்ன செயவோமென்று தூரங்
கொண்டு சென்று கட்டளையின்படி யழைக்கப் பரமசிவனுடைய தி
ருவருளால் பள்ளிக் கூடத்திலிருந்து ஓடிவருகிறவனைப்போல் வந்த
புத்திரனைக் கண்டு எடுத்துக் கொடுக்கத் தந்தையார் மிகுந்த சந்தோ
ஷத்துடன் வாங்கிக்கொண்டு மனைக்குட் புகுந்த பின்பு மே வயிரவ
மூர்த்தி யவர்களுக்கு கற்றுமையால் அளவில்லாத துயரங்கொ
ண்டு பரிகலத்திலப்படைத்த பொரிய புதினாசிபுகாறு அப்பாலே
ண்டு வயிரவமூர்த்தி மெய்யுருவை நந்தருளிறென்று புறப்பட்டு வந்து
சியாகுட்போது பரமசிவனார் சுப்பிரமணியர் முதலிய சகல
ரிஷபவாகனத்திலேழுந்தருளி அவர்கள் தம்மையு முடனழைத்
த்துக்கொண்டிருக்கவுடன் கொண்டெழுந்தருளினார்.

சரித்திரச்சருக்கம்

முற்றியது.

உ

சிவமயம்.

அகராதி.

கீர்த்தனம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
அருள்செய்வாய்	௧௯	அண்டர்கள்	௧௫
அழுதுளிததிவொரிங்	௨௧	அரும்பொனே	௨௯
அந்தமேதுமில்லா	௨௭	ஆறுதிங்க	௫௰
அருள்செய்குவீ	௩௯	ஆனபாவிக	௧௬
அழைத்திடுவிரென்	௬௨	இத்தன்மை	௧௯
அடியவரோமனேக	௬௩	இப்படியுரைத்த	௩௬
அப்பாநின்புகழ்	௬௭	உருநாட்டுஞ்செயல்	௧௪
ஆராரோவாரிரோ	௩௮	உம்மைபோல	௬௯
ஈசனேகைலை	௬௮	உலகெலாமேதத	௬௰
எதுனேவித்தி	௫௰	கணுறுதவிற	௨௬
என்னசெய்வே	௧௭	காதனமனையார்	௩௨
ஏழைக்குகந்த	௪௫	சாலநனறு	௨௯
ஐயருக்கமுதளிக்க	௧௫	சிந்தைகலங்கிச்	௬௯
கருணாகரனே	௬௰	தண்டாத	௨௧
கனவிலேதோ	௩௩	தனிவெண்வி	௫௯
சர்வஜீவதயாபரா	௫௬	தூயநீராற்	௬௬
சம்போபிஷ்டோ	௯	நறையிதழி	௧௩
சம்போசிவசங்கரா	௨௮	நாமிங்குணப	௫௧
சந்திரஜடாதர	௫௩	நீராச்சடையா	௨௬
சிந்தைகலக்	௩௯	பதுமமென்	௩௯
சீராறுஞ்சிறத்	௧௧	பரமரருளாற்	௫௨
செய்யமணியே	௫௧	பள்ளியினின்ற	௩௩
தலைக்கறியெது	௪௫	பெண்ணொருதி	௩௰
தேடினரெங்குங்	௧௭	பொய்யினேனை	௧௯
தையலராகும்	௧௬	மடவாரை	௨௩
தொண்டனைக்	௬௭	மன்னவனை	௧௩
நாதாயிதுவென்ன	௩௧	யாதுமரிய	௨௭
நீதிதானோ	௧௮	வந்தணைந்து	௨௨
பர்வதராஜ	௬௨	வள்ளலாரு	௩௪
மஞ்சனமாட்டி	௩௭	வந்துபுகுந்து	௬௩
மனனுஞ்சிறுவ	௫௨		
மாதவத்துடைய	௨௩		
மாதவமேயருள்	௨௫		
மாதுநல்லாள்	௩௯		
மாமாத்திரர்கள்	௫௫		
மின்னென்	௨௯		
வயிரவமூர்த்தி	௨௰		
வாரும்வாரும்	௩௨		
வாராயெனது	௩௬		
வையகமுய்யு	௬௬		

அகராதி

முற்றும்.

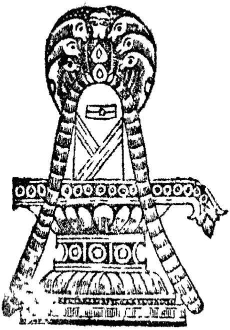

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறுத்தொண்டநாயனர்

சரித்திரக்கீர்த்தனை.

விருத்தம்.

உருநாட்டு [illegible] சொல்லாம [illegible] விழி [illegible]
வருநாட்ட [illegible]
கருநாட [illegible]
இருநாட்டு [illegible] நாயனாரும்

கீர்த்தனை - இராகம் - மோகனம் - தாளம் - ஆதி

பல்லவி.

சீராரு சிறுத்தொண்டர் சரித்திரம்
செப்பிடக்கே [illegible]

சரணங்கள்.

சீராமேனி சிவனையங்கு [illegible]
தேசு [illegible] (சீரா)
செல்வமதாகச் [illegible]
செய [illegible] (சீரா)

தன்மனைத்தாதி தனயனுரோடுந்
தாண்டவனருளாற் சாயுச்சியமேவிய (சிரா)

தொண்டிச்சிறது,

சீருலகோரெவரும் புகழ்
திருச்செங்காட்டங்குடித் தலமதனின்
மாமாத்திராகனென்னு மாயில
மறையவராகவே வவதரித்துப்
பரஞ்சோதியாரெனவே திரு
பண்புடனேதிரு நாமமுற்று
குலததுககுரியபடி யவர்
கோதரவேயாயுள் வேதமுதல்
தநுர்வேதமோடனேதரும விறைவிற்
றக்கபடியே யுணாந்தவராய்ச்
சோழனரணமனையில மாந்திரித்
தொழிலதுபெற்றுச சிவானந்தமாய்
அரனடியார்களுக்கே நித
மமுதளிக்குங்கடமை யுள்ளவராய
இருக்குமநாளையினிற மன்
னிறைபொருட்டாயவட தேசத்தின்மேற்
சேனையுடன்சென்று அவன்
செறியுமாசரோடமர்புரிந்து
வெற்றியடைந்தவருக் குற்ற
வேணநிதிகடனைக்கவசமாய்ப்
பெறறேதிருப்புகையில முரசப்
பேரொலிகேட்டு மகிழ்ந்தாசன்
பததியுடனெதிரிற சென்று
பரிவோடவனை யணைந்துகதவந்தே
பற்றுமுள்ளமந்திரிகளா லிவர்
பாதவருஞ்சிவ நேசமதும்
அறிநதேமனபகிழ்ந்து மிரு
வமபுள்ளிவனைடும் பொருளளித்துச்
சிவததிலைபணிடதனிற் றுங்கன்
செனதிரு மன்று விடைகொடுத்தாா

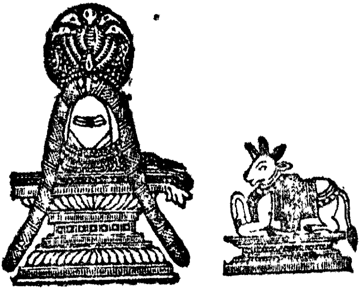

சிறுத்தொண்டநாயனார்

சரித்திரக்கீர்த்தனை.

விநாயககாப்பு

வெண்பா.

சீராபுவியிற் சிறுத்தொண்டனார்புகழைப்
பேராருங்கீர்த்தனமாய பேசுதற்கிங்-கோருந்
தந்திமுகதநெந்தைச் சதங்கையணிபொற்பதத்தைச்
சிந்தையிற்சிந்தித் தேத்துவாம்

பரசிவவணக்கம்.

இராகம்-கௌரீமனோகரம்-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

சம்போபிக்ஷாடனா - சர்வஜீவகாரணா
சம்போபிக்ஷாடனா
நம்பினோர்க்கருள்செயும் நாதனேவதீதனே
ஆரம்பிகைவிநோதனே ஆலமுண்டநீலகண்ட. (சம்)
வெண்விடைமேல்வரும் வேதவேதாந்தனே
மண்புகழ்சித்தாந்தனே மன்றுளாடி கொன்றைசூடி- (சம்)
பரையொருபாகனே பனிமதிமோகனே
மறைசொலுமனேகனே மாசிலாத காசிநாத. (ச.ப)

கருணையிறைவனே தயாபரக்ருபாகரா
அருணாசலனே திருமெ ஆதியனே சோதியோனே (சம)

உமையவள் வணக்கம்.

நீரணிவேணியர்பாகத்துறைந்து நிதமணிதிருமியதியென்னுஞ்
சீரணிதேகத்தினையுடையபெற்ற சிறுத்தொண்டர்பூசைநாயகியென்று
காரணிகவனிலுமைக வேலருளருசகபாதப்பனியமாதேவி
பூரணிவிமலைபெரியநாயகியென பொற்பதமினைத்தெவாழ்த்துவமே.

சுப்பிரமணியர் வணக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆதியாகுசிவசதி னுதல்விழிப்பகரில
அறுபொறியாகவேயுதித்த
சோதியேகவிநிக்கணேசக்கர
சுந்தரிபாலபூரணா
நீதியேமேலோருளத்திருந்தோன்று
நிர்ம்மலானந்தமெய்ப்பொருளே
போதியாதெனைப்பேசவேவெனக்குப்
பூரணஞானதேசிகனே.

அடியார்வணக்கம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

மங்கைபாகனடியரைச்சேர்ந்தோர்களா
மாநிலத்திலுளதிடவேடப்பருக்கு
சங்கரனைச்சந்துவிட்ட சுந்தரருக்கு
சமயத்தொண்டனாவூரருக்கும்
பொங்குதங்கக்குழலைப்புரசகலல
புண்ணியர்த்தொண்டருக்கும் சேக்கிழாருக்கும்
நலநாதனைக்கூடப்பிரியாவோடு
நாடுவேனடிகளைக்கொண்டாடுவேனே

அவையடக்கம்.

வேலைசூழ்நிலத்துறைமுதிய விளக்குநலசபைவைணவருஞ்
சாலவுணர்ந்தபுலவோருந்தந்தேகளிகருமரியசிறு
பாலர்மழலைமொழிகேட்டுப்பக்கோடமுந்தகலந்துறை
போலவென்தன்சொல்லும் புகுமென்றவையிற்பணிந்தேனே.

கீர்த்தனம்-௫-ம்-செஞ்சுருட்டி-அடதாளம்.

MAHAMAHOPADHYAYA DR. U.V. SWAMINATHA IYER TIRUVANMIYUR :: MA

பல்லவி.

ஐயரைக்காணுதலிக்க விப்போ
வழைத்திடுமெஸ்வாமி யென்றனள்மாது

சரணங்கள்.

சைவமாதவருக்கனுகூலா
சாசிபாமெனக்குக்காதலிஞ்சீலா (ஐய)
கொள்ளறுடியருளியபூவே
கோதிலாதமனுதினஞ்செய்யும்பத்தாவே (ஐய)
ஆருசமெல்லாமியவடியாரைநாடி
வனபுடன்புறப்பேன்சோதேடி (ஐய)

வசனம்.

இப்படியுனாத்தமொழியதைக்கேட்ட சிறுத்தொண்டர் மிகவாஞ்லோடு புறஞ்சென்று அடியார்களைக்கண்டு பணிந்தழைத்து வந்தார்.

௫-ம்-பொரு-கண்ணிகள்.

கோதிலாதமனையாளுரையுமறே சொற்றவர்புறம்பேனி
காதலோடுவடியாரகளைக்கண்டே கனிவுடனழைத்துவந்தார்
தாதியோடுதன்மனையெதிரிறைஞ்சியே கண்புனலகொண்டேத்தப்
போதினேருநிருபபதமதையனபாகருப் புகிதரும்விளக்கினாம்
பாதிமாமதியைசூடியபத்தரின் பதமினைமலாதூவி
ஆதியயானையெனத்தூபமு மன்புடன்காட்டினபின்
நீதியோடுவன்னமளிதிடப்புசித்தவா நீேழிவாழியென்று
ஓதியேசெலத்தொழுதுதன்னிலலொடு வுண்டவாவிற்றிருந்தார்.

பொதுவிருத்தம்.

அண்டர்கள்தேவுக்கடியருக்கன்ன
மளிப்பதேககமெனவாழுக்
தொண்டர்கட்குட்சிறுத்தொண்டர்தம்பெருமையைச்
சொல்லுவோமென்றனவெண்ணங்

கொண்டுசெங்கதிரோன்விரைவினிற்றனது
குதிரையைத்தூண்டிமேற்றிசையைக்
கண்டவன்போலக்குதித்தனன்புவியிற்
கங்குலேயிருளதுசெறிய

வசனம்.

கதிரவன் மேற்றிசையிற்சென்றபின் புவன்மனைத்து மஞ்ஞானிகளது இதயம்போன்ற காடாந்தகாரமாகிய விருட் செறிந்தமையா லந்திரவிற் சிறுத்தொண்டர் தன்மனைவி மக்களோடும் போஜனஞ் செய்து தாம்பூலக்கரித்துப் பள்ளியனைசேர்ந்து சயனித்துச் சூரியனு தயிப்பதற்குமுன் றுயினீங்கி ஸ்நானஞ்செய்து பூசைமுடித்தவணை. மூர்த்தருளி யிருக்கும கணபதீசனைத தூதிக்கின்றார்.

கீர்த்தனம்-இராகம்-பியாகு-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி-

அருள்செய்வாய் அடிமையைக்காத்
தருள்செய்வாய்

அநுபல்லவி.

மருமலர்ச்சேர்குழலாள் மகிழுங்கணப தீசா (அரு).

சரணங்கள்.

எய்துதம்வினையைப்போக்க வெனக்குநீசொந்தம்
யென்போலடியருனைக் கெங்குமனந்தம் (அரு)

பரமேயென்மனமோர்கின் பணிசெய்யவுண்டு
பாழுங்குட்கூடிபாதையாற் பரிந்தென்னகொண்டு (அரு)

கவலையொழியச்சற்றே கடைக்கண்பாரகோனே
கனவிடைப்புழுவெனக் கலங்குகின்றேனே (அரு)

உற்றதுரைத்துமுன்றனுளமென்னகல்லா
வுன்பதமன்றிவேறுன் றுன்னேனேசொல்லா (அரு)

அறுமூன்றிருதோளனை யழுத்தியதாளா
வன்பனருணூசலனுக் கருளுந்தாளா (அரு)

விருத்தம்.

மன்னவனைவிடைகொண்டு தமபதியின்வந்தடைந்து
பன்னுபுகழ்பரஞ்சோதியார் தாமும்பணிமதிவாழ்
சென்னியனைக்கணபதீச்சரத்திறைஞ்சித திருத்தொண்டு
முன்னைநிலைமையில்வழுவா முறையின்பிற்செய்கின்றார்.

சிந்து.

அன்றமுதலளவாய் பின்னு
மதிகவிருப்பம துளளவராய்
வெண்காட்டுநங்கையெனு மனை
வேல்விழியாருட னிலமது
வழுவாமலேநடத்தி விதம்
வடியனைத்தேடி யமுதளித்து
தொண்டர்களாலிவருஞ சிறுத்
தொண்டரெனவரிய பெயருப்பெற்று
பரமசிவத்தருளாற திங்கள்
பததனிற்சீராளனென்னும்
புத்திரனைப்பயின்று வெகு
போதரவாக வளாததவரும்
ஐந்தாமவயதமளிற் கல்வி
யன்புடனேவவற் கோதிவைக்கப்
பளளியதனில்வைததுச சிவ
பத்தியுடனவாவாழந்திருந்தார்-

விருததம்.

நறையிதழிததிருமுடியா ரடியாரைநாடோறு
முறைமையிலிறதிருவமுது மூன்றூட்டிப்பின்னுன்னு
ரிறையுடையபெருவிருப்பா கியதியாகக்கொளளுந்
துறைவழுவாவகையொழுகுந் தூயதொழிற்றலைநின்றார்-

வசனம்.

இவ்விதமாய்த் தனதரசனிடத்தி லளவற்ற நிதியோடு விடைபெற்றுக் திருசசெங்காட்டஙகுடியிற் கணபதீசசரத்தை யணைந்து அவணெழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்ரீகணதீசரையும் மலர்க்குழல் நாயகியாரையும பணிந்து நாடோறும் பரமசிவகதினது அடியார்களைததேடி மிகப்ரீதியோடமுதளிததுத தாம்பின்னுண்ணும் நியதியையுடைய சிறுத்தொண்ட ரோரநாள் தன்மனைவியைப் பார்தது ஓ, சரசோம

நமது கர்மானுபவ நீங்குமபொருட்டு மன்னுயிரைக் தன்னுயிர்போ லெண்ணித் தானமாதிவிரதமௌனமுதலியவைகளின் விருப்புற்று நடந் தாலன்றி பவம நீங்காது என்பதற்கு உதாரணம்.

கைவல்லிய விருத்தம்.

ஆனபாவிகளடைவனரகமக லவசியமானாலும்
தானசங்கிரவிரதமோகங்களாற் றவிருமென்பதுபொய்யோ
யீனமாமபலஜன்மசஞ்சிதவினை யெதனையானாலும்
ஞானமாககனல்சுடுமெனுமறைமொழி நமபிறவிமனமே.

என. இதனைக்காட்டி யின்னுமுதலடியார்களுக்கு விசேஷமா யமுதளிக்கவேண்டு மாதலாற் றீவிரமாயச் சமைப்பா யென்று மொழிந்தார்.

சவாயி.

தையலராகும் வெண்காட்டுநங்கையு
தயவுடன் மஞ்சன மாடியபின்
ஐயனைப்போற்றிப்-பண்டமாயமிர்தங்கொண்
டகத்தைமெழுகி-யலங்காரித்தபின
வையகமுமய்யுமடி யார்க்காக
வமுது வேகாலம் [illegible]
வெய்யவடிசி-லொரு [illegible]
வேண்டுமென்றே சமைத்தனளாம்.
மெய்த்தியானருபிரி [illegible]
மகிழுகலனவெல்லா பொரியலாக்கு
ச்செய்துகூட்டியி-கடவுளையெண்ணி
கருதிகணவனுங் [illegible]

வசனம்.

தொண்டாது பத்தினியாகிய வெண்காட்டுநங்கை சட்சமை யோடுகூடியபதார்த்த வகைகளெல்லா மடிசிலுடனிய யாவுஞ் சமை த்து முடிந்தபின்னா [illegible] பொழுதாயிற் கடவுளைத் துதித்துத் தனது சமையலைப் பண்ணிக் கூறுவாள்.

வசனம்.

கடவுளைத் துதித்துத் தனதில்லுக்கு வருவதற்குள் மனையாளாகிய வெண்காட்டு நங்கை சமையல் முதலிய யாவுமுடித்துக் கணவனைத் தாதியர்களாகிய சந்தன நங்கையோடு மெதிர்பார்த்திருந்து வருதலைக்கண்டு மனமகிழ்ந்த தெதிர்சென்று பணிந்து யெனதாருயிர்கோவே இதுவரியந்த மடியாரை யொருவரையுங் காணமையாற்றேடியழைத்துவாரு மென்று கூறியதைக் கேட்ட தொண்டர் தேடுவார்,

---

கீர்த்தனை-இராகம்-தோடி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

தேடினார் தொண்டர் தேடினார்

சரணங்கள்.

ஆடியபாதரடியாரைக்காணா ல்
வாடி மிகவும் வயங்கு சிறுத்தொண்டர் தேடி
அடியார்கோலமதற்றுங்காணா ல
இடைப்படைந்து துக்கமடைந்து தொண்டர் தேடி.
பாதியிரவாகிப் பொழுதுங்காணா ல்
ஓதியபடி ஊர்முழுதுஞ் சிறுத்தொண்டர் தேடி
சொன்னபடியன்னதோர் குருவைக்காணா ல்
இன்றைக்கென்செய்வோமென் றேங்கச்சிறுத்தொண்டர்

வசனம்.

இவ்விதமெங்குந்தேடியுங்காணாது கணபதீச்சரமணைந்தவ ணெழுந்தருளியிருக்குங் கடவுளைப் பணிந்து யென்செய்வே னெனக்கூறுவார்.

கீர்த்தனை-இராகம்-தேசிகதோடி-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

என்னசெய்வேனீசா வெற்றிசெங்காட்டுவா சா
உன்னடியன்பர் நேசா வழமைசெய்யுஞ்சாலே சரணன்

3

இன்னஞ்செய்யிற்றது வினிவிடுவதேது
துணையும்புவிமீது தொண்டனாக்காணாது-என்

கனவுகண்ட வூமன் கருத்ததுபோலாமென்
மனமகிழ்ந்தவூமன் பதித்தமாயையமாமன்-என்

ஆலமுண்டபூவே யமரர்தேடுங்காவே
நீலகண்டதேவே நிர்மலாவென் கோவே-என்

கருணைசெய்யுந்தியாகா கவலையுறப்பாகா-என்
அருணாசலனேகா தகமகிழ்வைபோகா-என்

வசனம்.

தொண்டர் மறுபடியுங் கடவுளைப்பார்த்துப் பாவியேனாகிய வென்மீது யிதுதனை வாமமாமோ வுமக்கிது நீதியோவெனக் கேட்பார்

கீர்த்தனை-இ-ம-அமீர்கல்யாணி-தாளம்-மிஸ்ரம்.

பல்லவி.

நீதிதானோ சொல்லையா   நெஞ்சமென்ன கல்லையா

அநுபல்லவி

ஆதியேயெனவேதும் அடியனைக்காவாதும நீதி

சரணங்கள்

மூத்தர்பணிநாதா மூற்றுமென்மேல் வாதா
சித்தமிரங்காதா செவியதுகேளாத   நீதி

வஞ்சமுனக்கேது வாயிருந்தும்பேசாது
தஞ்சமென்போமீது தடைசொலததகாது   நீதி

அடிமையென்னதல்லையா வாளவென்றால்மல்லையா
படியிசைநீயில்லையா பார்க்கவுங்கண்ணில்லையா   நீதி

கருணையின்பூவே தயைபுரியுங்காவே
அருணாசலன்கோவே யகமகிழுந்தேவே   நீதி

வசனம்.

சிறுத்தொண்டரிவ்விதமோலமிட்டுச் சர்வஜீவ தயாபரா சம்போ சங்கரா நாயினுங்கடையேனாகிய வெனது முறையினைத் பதமறியா தென்னே சகலபுவன கர்த்தாவாகிய நீயென்னைக்கண்பாராவிடி லிவ் வேழை யுய்யுமவா றெவ்விதமென்பதற் குதாரணம்.

தாயுமானவ சுவாமிசெய்த

ஆசிரியவிருத்தம்.

பொய்யனேன்புலையனேன் கொலையனேனின்னருள்
புலப்படவறிந்திலேயான்
புன்மையேன்கல்லாத தன்மையே னன்மைபோற்
பொருளலாப்பொருளைநாடும்
வெய்யனேன் வெகுளியேன் வெறியனேன் சிறியனேன்
வினையனேனென்னவினிநீ
விட்டுவிடநினைவையேற்றட்டழிவதல்லாது
வேறுகதியேதுபுகலாய்
துய்யனேமெய்யனேயுயிரினுக்குயிரான
துணைவனேயிணையொன்றிலாத்
துரியனேதுரியமுங்காணாவதீதனே
சுருதிமுடிமீதிருந்த
வையனேயப்பனேயெனுமறைகணிலைவிட்
டகலாதகருணைவடிவே
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே

வசனம்.

என்க்காட்டி மிகவயர் வுற்றகாலையில் பரமசிவம் கருணைகூர்ந்து யிவரது அன்பைப் புலப்படுத்தும் பொருட்டுக்கைலையைவிட்டெழுந்தருளினர்.

விருத்தம்.

இத்தன்மைசிறுகாலிவா
திருத்தொண்டிருக்கையிலே

பத்தர் திருவடியிணைக்கீழ்
சென்றணையவருளுடைய
மெய்த்தன்மையனாய் நகரத்
தருளுதற் குவிடையவாதாரு
சித்தயக்கு பூவயிரவராயத்
திருமலையினை பணைகினாரு.

கீர்த்தனம் ௫-டை-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளசாப்பு.

பல்லவி.

வைரவமூர்த்திபோல் வடிவமாகி வருகிறார்

அநுபல்லவி.

கைலயக்கிரி மறைபுராணன்
காலகாலனென வருநாகேசன் (வை.)

சரணம்.

அங்கமுழுதுங் கீறணிந்து விளங்கும்பூதி
மந்திரக்காசுடனுஞ் சூலமுஞ் சங்கு தம
எங்கும் பூரணமாக நின்றாதவன் திகம்பர
மெய்யினியா மிடியறையகற மவனைத் தபராதக

பங்கமலர்க்குழலாள் சமேதன்
மதிபுனை திருச்செங்காட்டங்குடிவாழ்நாதன் (வை.)

ஆலகாலவிடத்தைப் பருகுஞ் செவ்வாயன்-சிவ
பாதவற்கு நலமருள் புரிந்த நாயகன்
கோலமதக்கரியுரி மணிந்த தேயன்-கொடுங்
கோதிலடியார்கள் பவமொழிக்குமுபாயனை

சூலபாணி வெலையின் மூன்றுமெரித்தவன்
கொடிய வாதமுயலானைத் தரித்தவன் (வை.)

சத்தசிற்குணமாய் நிறைந்திடுசோதி — சொலுஞ்
சுருதிமுடிவதின்மீது படர்ந்தசோதி
எத்தலத்தவரும் பணிகதிமிக்கசோதி — வெளி
விலைகைமன்முடியமூர்த்த விருத்திமனுநீதி
நனுசலனக்கருள்பதி
யர்கள் பணிகொள்பசுபதி (வைர.)

விருத்தம்.

உண்டாதவொருவேட் கைப்பசியுடையார்
தமைப்போலக்
கண்டாளாசிறுத்தொண்டர் மனைமீதேயிக்
கடிதணைந்து
தொண்டனாயகனாருஞ்
சோரனிக்குமிறுத்தொண்டர்
வண்டனுருந்தாளினா
மனைக்குள்ளாரோவென்னே

வசனம்.

சச்சிதானந்த சின்மயஸ்வரூபமாகிய பரமசிவம் கருணைகூர்ந்து கயிலையைவிட்டெழுந்தருளி வைரவ வேடத்துக்குரிய சின்னங்களோ டுதிருச்செங்காட்டங்குடி வீதியினின்று அவணதனக்கெதிர்ப்பட்ட வர்களைப்பார்த்து மிகப்பசியுடையவர்போல அப்பா இவ்வூரிற்றொண் டர்களுக் கன்னமளிக்குஞ் சிறுத்தொண்டர் மனை யெங்கணமென்று வினவி யறிந்துகொள்பவர்போ லதிவிரைவிற்சேர்ந்த தொண்டரி னகத்தின் றலைவாயிலினின்று அமுதளிப்பாருளரோ வெனக்கூ றுவார்.

ஆனந்தக்களிப்பு.

அமுதளித்திடுவா ரிங்குளரோ — நல்ல
ஆண்டியாருமெனக்கு வேண்டியபடியே
அமு

பத்தர்க்குமேலான பத்தன் கிட்டிப்
பரவுமடியார்க்கருள் பாலிக்குமுத்தன்
எத்திசையுந்திரியும் பித்தன் எனக்
கின்புறவன்னமளிப்போன்பர சித்தன்

அமு.

உத்தரதேசசெங்காடு கையி
லுறுமதோசூலந்தலைமண்டை யோடு
சித்திரைகொளிடமுகமேகாடு இத்
தோரையறிந்தவனே யடைவதுவீடு

அமு.

தொண்டரொருவருமிங்கில்லையா மிகத்
தோணுமபசிக்குகவாச சோறென்னமலையா
கண்டயாக்கென்பதி தலையர் வென்றோம்
காதல்கொண்டவர்க் கிந்தவூரொன்னுமிலையா

அமு.

விருத்தம்.

வந்தனைநதுவினவியா
மாதவரேயாமும்பரா
சந்தனமாதைமையார
முன்வந்துதான்வணங்கி
பத்தமில்சீரடியாரைத்தேடி
யவர்புறத்தணைந்தார்
யெங்கையனா ருடையவரேயுகத்து
ளெழுந்தருளுமென

வசனம்.

இப்படி வினவிய வைரவமூர்த்தியின் மொழியைக்கேட்டுச் சந்தனநங்கை யென்னுந் தாதி யோடிவந்து பணிந்து யெம்மை யாட்கொள்ளவந்த மணியே தொண்டனார் அடியார்களைத் தேடும்பொருட்டே புறஞ்சென்றார் தாங்களதயைசெய்து மனைக்கு ளெழுந்தருளுமென மொழிந்தது வைரவர் கூறுவார்.

விருத்தம்.

கடவானைமுகநோக்கி
　மாதரார் தாமிருந்த
விடவகையிற்றனிபபுகுந்தோ
　மென்றருளவதுகேட்டு
விடவகல்வாரபோலிருந்தாரொண்
　விளைவினிறைந்தானைக்
கடலுடையதிருவெண்காட்டம்மை
　கடைததலையெய்தி

வசனம்

வைரவமூர்த்தியாகிய வடியார் சந்தன நங்கையைப்பார்த்து நீ மாதே புருஷாளில்லாதவீட்டில் யாங்கள் தனிப்புகோமென்று மொழிந்துச செல்பவாபோனிறைதை யப்மங்கைகண்டு மிகத்தீவிரமாய் வெண்காட்டு நங்கையிடஞ் சென்றறிவிக்க வம்மாது வந்துபணிந்து மாதவரேயெழுந்தருளுமெனப் புகலுவார்.

— லாவணி-கண்ணிகள்.

மாதவத்துடையதபோதனரேநீர்
　மனைக்குள்ளெழுந்தருளும்
மாசிலாதவிடையிசைமககளித்த
　மணியேயெழுந்தருளும்

அடியரைததேடியன்பருஞ்சென்று
　அருளேயெழுந்தருளும்
படியுளோரேத்துமபரமபககருளும்
　வையவரேயெழுந்தருளும்

கொடியினில்வருவார்தடையிராதெங்கள்
　கோனேயெழுந்தருளும்
வடிமதில்லாப்பொருளைமகளித்த
　வளையேயெழுந்தருளும்

வேண்டுமெவைகளென்புடனளிப்போம்
விண்ணேயெழுந்தருளும்
தாண்டவனார்மகிழ்ந்தெமக்கருள்புரிந்த
தனியேயெழுந்தருளும்

விருத்தம்,

கண்ணுதலிற்காட்டாதார்
கணபதீச்சரத்திங்கண்
வண்ணமலராத்தியின்கீழிருக்கின்றோ
மற்றவர்கா
கண்ணிறைநாமிருந்த
பரிசனைப்பீரென்றருளி
பண்ணலார்திருவாத்தி
யணைந்தருளியமர்ந்திருந்தார்,

வசனம்.

நெற்றிக்கண்ணை மறைத்து வைரவமூர்த்தமாய் வந்தருளிய வடிவாம்மங்கையி னன்புக்கமகிழ்ந்து ஓமாதுநல்லாய் யாம் கணபதீச்சரத்திற் றிருவாத்தியின்கீழிருக்கின்றோம் உமதுபத்த ரீங்கடைந்தகாலீதுரைப்பாயாக வெனமொழிந் தெழுந்தருளித் திருவாத்தியின்கீழமர்ந்திருந்தார்.

விருத்தம்

நீரார்சடையாண்டியாரை
தேடியெங்குங்காணாது
சேர்தவத்துசிறுத்தொண்டர்மீண்டுஞ்
செல்வமனையெய்தி
யாராவின்பமனைவியாற்கியம்பி
யழிவெய்திடவவரும்
பாராதரிக்குந்திருவேடத்தொருவரவந்த
படிபகர்ந்தார்.

வசனம்.

கர்னைகேவனிபனையானக்கோயெ [illegible] சனாந்த
பனிசிலவந்த [illegible] தாயசார்
வைபபனிக வேக [illegible]
கோவைபிட [illegible]
லமிவா புகை [illegible]
சொருக்கொம் [illegible]
பாசிவந்தகு [illegible] யாத
வமே அருளசெய்ய [illegible]

விருத்தம்

கீர்த்தனை-௩-ம-உ [illegible] தாளம் ரூபகம்.

கண்ணி [illegible]

மாகவே [illegible]
வருவிலவாவிக [illegible]
வாசா கேசு [illegible]

மங்களம்

விருத்தம்.

கீர்த்தனம்-௩-ம் தன்யாசி-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

ஏதோலெனிக்கிட்டி [illegible]
வேலா தேலா துணுவை [illegible] பா - வெனக்கிட
வேலாகோலா துணுவை [illegible] டா

விருத்தம்.

கீர்த்தனம்-௩-ம-ஃ சேவேரி தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

தாதையேதகைகளிடைப்பாடு [illegible] ன் - தமிடனேந்தத்
தருவிதருவிதனை [illegible]
தாதா வதிதா காதா [illegible]

மங்களம்.

விடை.

கீர்த்தனை-இ-ம-தனாசரி-தாளம்-ரூபகம்

கண்ணிகள்.

உத்தராபூமியிற்றபடி சொல்வேன்
சித்தமுண்டோ சொல்லாயப்பா - செப்பியபடி.
சித்தமுண்டோ சொல்லாயப்பா

கீர்த்தனம்-இ-ப-உசேனி-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

வகையுடனேயெனக்குரையுமென்னதை பே-வழக்கப்போல
வாட்சகுடிவாயகரும அடியேன் மெய்வண்ணமும
வாதாகீதா வேதாவருணியவென்ன னே
மாதவமே.

விடை.

கீர்த்தனம்-இ-ப-தனாசரி-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

மாதமுமிருதில் மன்னுமபசுககறி
பேதவுண்ணுனாளிது வே - புதிதனே
போதவுண்ணுநாளிது வே

விருத்தம்.

சாலநன்றுமுன்னிரையுமுடையேன்
குறுவியகெனக்கிலேல
ஆலநுண்டானபருக
கழுதாமபசுதாளிவனெதென
யேவலாலச்செய்யப்பொருல
யாக்கோபபுதகயநமமா
காலகடப்பிவேவருமையனொழுமொழிந்து
கைதொழுதார்.

வசனம்.

இப்படியுரைத்த [illegible] மிசுகின்று தங்களுக்கினிய [illegible] யுமடைய [illegible] மையுனுக்கடிமையாயி [illegible] முகாலஸ்திரமனை [illegible] வரும் [illegible] முடிகின்றார்,

விருத்தம்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIB
TIRUVANMIYUR :: MADRA

யாதுமரியதில்லையினி
யீண்டவருளிச்செய்யுமென
றாதன்றனமொழிகேட்டிக்கு
கல்கசிறுவனொருநாயகனை
நாளையரியதாயிருக்குமபொழுதிற்
றம்மின்மனமுவக்கவே
யேகமின்றியமைத்தரிபாயிட்டின்ப
தெனமொழிந்தார்.

வசனம்.

யாதொன்றுங்குறைவில்லை அருளிச்செய்யுமென்று சொல்லியமொழியைக்கேட்டு அப்பரமேசுவரன் [illegible] சொல்லு கின்றேன் ஒருசமயத்தில் [illegible] அவயவங்களுக்கும் அவயவமாயிருக்கிறதாக [illegible] தாயிருக்க [illegible] மல சண்மைதனிப்பூ [illegible]

இராகம் - கமாசு

கண்ணிகள்.

அந்தமேதுமில்லா னாளவந்தவெங்க
ளாதியேயருஞ் சோதியே
அடியனேற்கென்ன வருமையோவென்று
வாடினார் பணி பாடினார்.
எந்தையேயெனக்குச் சொக்கமானதுண்டேன்
றேசதியேயிகப போதரியே
எளியனேற்கு விடையருளு மென்னவவ
ரேசினா ரிவரேசினார்.

திருத்தொண்டநாயனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை.

வசனம்.

தொண்டர்களைசவலாப்பார்த்து யெம்மையாட்கொள்ளவர்தனோ நீயெய்தும் சமைறிலெல்லா சாகரரன அருபியயமானை பிடபேணையா லேவுமெனக்குச்சோகமாகவேயிருக்கிறது நீவரம யாவையோ மைமந்து வருகவேனே விடைகொடுமெனது வினைவிப் பெற்றவா யக் கடவுளைத்திகணெருர்.

கீர்த்தனை-இ-ம்-பியாகு-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி-

சம்போசிவசங்கரா - சந்திரசேகராஹர

சரணங்கள்.

அம்புலியாதி யம்பலத்தாடிந்தி
நம்பிவேணடியகுதூ நற்செங்காட்டியாபிதி
சம்போ

மங்களவாசா மலைரகுந்தேசா
துடவென்னாவையா விஎவ சா துமேட்டணைபதீச
சம்போ

சர்ப்பாபரண சதுர்வேதபுராண
இபயாவினைசெய்யும் தேகமேபெற்குருண்காரண
சம்போ

தருணமிதையா தாமதமேனப்பா
கருணைசெய்யாட்கொள்ளுமைக்கு காலந்தாழ்க்காதவர்கு
சம்போ.

வசனம்,

தொண்டர்களவுகோரனை மகாதேவா சம்போசங்கரா சர்வஜீவதயாபரா பரமேஸ்வரன்ற ஹகாரத திருவருட்கயலாயின மிருத குணதிலவந்தபயனாய் தேவரீ ரிட்டம்படிக் கருணைசெய்ய நிருபமது நீதியல்லவே யென்பதற்குதாரணம்.

தாயுமானவர்.

அரும்பொனே மணியேயென்னன்பே யென்னன்பான
அறிவேயென்னறிவிலூறு
மானந்தவெள்ளமே யென்றென்று பாடினே
னாடினேனாடினாடி
விரும்பியேகூவினேனுலறினேனலறினேன்
மெய்சிலிர்த்திருகைகூப்பி
விண்மாரியெனவெண்ணீர்கண்மாரிபெய்யவே
வேசற்றயான்றனியனா
யிரும்புநேர்நெஞ்சகக்கள்வனானாலுமுனை
யிடைவிட்டுநின்றதுண்டோ
வென்றுநீயன்றிநானுன்னடிமையல்லவோ
யாதேனுமறியாவெறுந்
துரும்பனேனென்னினுங்கைவிடுதனீதியோ
தொண்டரொடுகூட்டுகண்டாய
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே.

வசனம்

எனக்காட்டி மறுபடியும் ஈதுமகளைபின மன தெவ்விதமோ வெனச்சொல்லிலோர் வென்றுகூறுவார்.

லாவணி

கண்ணிகள்.

மின் - என்சொலவளோவறியேன்.

வேதமுடியிலுறை நாதா - வரம்
வேணதளிக்குமபரக் யாதா - நின்
பாதநிழலதுகிட் டாதா - அந்தப்
பாவைமனதென்போ லாகாதா

மின்.

மங்கைமனதுவச மாமோ - பெற்ற
மாயைபிறன்மன நோமோ - வெண்ணம்
பங்கமதாகவே டோமோ - வாத
வைரவாகோன்பதி டாமோ

மின்.

பெண்ணைவள்பிரட்டரி யேனே - யென்னை
பிசகுறுமோருரி யேனே - யெவ்
வண்ணமூலைப்பணிதி யேனே - வந்து
காயதருவனகில்தெரி யேனே -

மின்

தொல்லுலகோர்புக ழையா - வெந்தனை
ந்றுகைமனமகிழ்ந் செய்யாவிதைக
சொல்லுவனோபிறர் கையா - புத்திர
சோபமதானுன மூய்யா

மின்.

வசனம்.

வேதமுடிவாகு மெய்ப்பொருளே இப்பேதையின் கருத்தின் படி பிரியஞ்செய்வது நின்னருளோ யன்றோ பெண்ணில் ஸ்ரீகனது மனைதையளவி பாடாதே பிகார்யத்தை யானவனைகருதிவித்தால அங்கீகரித்திரைந்தாலன்றி புறப்படுத்திருல கெடும் சமபவிக்கும் சோன்புமீட்டருமப மோயவிடா பணமொழிவிரு வக்கினி சா ட்சியாய் மாலைகல்யாண் கூடிய மகளைய சகிக்க என்று மாத்துணிவு கொண்டு மொழிந்தால பிரியஞ் செய்வளோவென வசஞ்கொள ளுகின்ற தென்பதற் குதாரணம்.

நீதிவெண்பா.

பெண்ணொருத்திபேசிற பெரும்பூமிதாளதிரும்
பெண்ணிருவர்பேசில் விழுமலாகமீனகள் பெண்மூவர்
பேசிலலைகவருமா பேதையே பெண்பலகதான்
பேசிலுலகென்றோ பாபின்.

வசனம்.

என்னும் சருத்தைக்காட்டிப் புவனராசாத்துக்கு நாயக மாகிய வெண்ணெயனை மாறுகையை டெலவிகமூ மூப்பயும்படிக் க ருணை செய்ய வென்று தனமனைக்குகைபோது பத்தாவினவரை யெதிர்பார்த்திருந்த வெண்ணாட்டுகையானவா தனது நாதன் அடி யவரை யழைத்துவராமற் றனியாகவர்தலைக்கண்டு வினவுவார்.

இ-ம்-அபரூபம-அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

நாதாபிதுவென்னகோலம் வந்த
நம்பனடியர்க்குமைக தொண்டனாகால ம் (நாதா)
போதார்புனல்வால்குழக்கணபதிராசாத்தி ந்
பொருந்துமாதகிலேபூமிலேதிருந்தமலவாக்கா று (நாதா)
விசைக்வேடங்கொண்டே விளககுமடியவர்த ம்
மெல்லமையப் பணிந்தே னைறாற்கொணைடு வராத (நாதா)
பூவிலைச்சூலமுடன பூழுக்குஞ்சங்கமுமோட டு
பூததிலவந்தவனை மூபபறமைழயாதவர் த (நாதா)

வசனம்.

நாதா முக்கவும் பசிப்பிணியே மெ விருந்தையேடர்பூண்டு நாது முத்தத்திற்கு வாகவனை மழைக்கவராபற் றவியாயவாக வென்னவ ளவிலேயென்று மிரகாப்பபிய மனைவியைநோக்கிக் கூறுவார்.

விருத்தம்.

வள்ளலாருபனேயானைநோக்கிவந்த
மாதவர்தாம
உள்ளமகிழவமுதுசெய
விசைசயாகுடிகநோர்சிறுவனைக்
கொள்ளுமபிராயமைந்துள்ள
மறுபபிறகுரைபாடின்றித்தாய்
பிள்ளைபிடிககவாந்து
பிதாவரிகதசமைக்கப்பெறிலென்றார்

வசனம்

திருத்தொண்டர் தனது மனைவியாகிய வெண்காட்டு நங்கை யைப்பார்த்து ஓமாதேவிகேளாய் ஆண்டவனருளால் நமக்குக்கிடைத்த வடியார்ஒரு குடிக்கொருவனாகவும் ஐந்துவயதுள்ளவனாகவும் அவ யவப்பழுதின்றியிருக்கும் அப்பிள்ளையைத் தாயபிடிக்கவுந்தகப்பனரி ந்து மாமக்கறிபோசிவனைச் சமைத்துப்படைத்தால் உண்ணுவே னெனச்சொன்னார் என்செய்வோம் எங்ஙனம் பெறுவோம் யாவ ரேனும் பொன்னைக்கொடுத்துப் பிள்ளையைக்கொடுக்கப்போகனு மவர் களை கொலைசெய்யச் சம்மதிப்பார்களோவென்றயருற்றிருக்கும் தொண் டரைப்பணிந்து கூறுவார்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIB.
TIRUVANMIYUR MADRAS

லாவணி.

கண்ணிகள்.

வாரீர்சொல்லுமையனாதா நமது
வசந்தமாளிகையிற்போதா

கைலைவிட்டிங்குவந்தநாதா பொருவர்
கடையில்லாப்போகம்செய்யநாதா

சோதிசுவாமிவேணசுபதி உமக்குச்
சொந்தமாயிருக்குதுபதி

எளியவாகேட்டுநடமாட்டும் விதைப்போ
லெவாருக்கிடைதொடி

பசிதீர்ப்பார்வேறாரும் விறைவிற
பளிக்குப்போயவாருமென்றுமாறி

அம்மாக்கொந்தாவெனச்சொல்லி பாலனை
யழைத்துவருவீர்கள்ளவிலடீ

விருத்தம்

காதன்மனையாராம்கூறக்
கணவனருகாதலனை
யேதமறவப்பெற்றசோ
லெலாவெறிந்தனர்போல
காதாமக்கள்கழுநீக
நறுமனைத்தக்லெவோரிப்புதல்வன்
வேதனைத்தபளிவிளி
லுடனைகொணடெயதககடிகன்றார்.

வசனம்.

தொண்டனார்மனைவியினுமொழியைக் கேட்டுமியீராவலே சிறுவனை வேதவ்வனத்திருக்குமபள்ளியைவிட்டுவந்தனா.

விருத்தம்.

பள்ளியிலின்றுநிறுபாலன்
பரமன்செயலாலதிககிலையும்
நுண்ணறிபமைந்நாதனியினிகலி
...ண்ணிக்கடைகலைவதன்னை
தொண்டுர்கைநீட்டார்முனைசென்று
நிலைமைதாககிதைமீட்டுசூத
வண்ணமேவியவ... பமிகவ
வசைகவைப்... கைக்கொண்டான்.

விருத்தமா-று மடி-... -தாளம்.

பல்லவி.

கணவிநீலெயிக்தாநுயரமாக்கிப்பலகாறுதே - யாண்கண்டே
கணவிலேல்தாறுயாயபோ...பலகாறுதே

அநுபல்லவி.

அனவரதமுநின் நடைக்கலம்
அஞ்ஞானையக்காத தருளசெய்யுமையரே

கணவி.

சரணங்கள்.

அன்புடனே தங்கையமைழக்கவும் - வந்து
வாவலாஸ்பனையினுழைக்கவும்
இடையமதாபெண்ணை யின்றெடுத்தவன்னை
யிதவுடனமஞ்சனமாட்டவுங் கண்ட

கணவி.

சூட்டியபின்னமுதூட்டவும் - யெனக்
காணபணிகளைப் பூட்டவும்
நாட்டமுடனீனைத்தெடுத்துமடியில்
நயனைக்கிடத்திட நான்றுயிலக்கண்ட

5 MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

கனவி.

தூங்குமென்னையன்னையெடுக்கவும் - தந்தை
தொடருடன்றலைபிடிக்கவும்
பாங்குடனேவாள்கொண்டென்கழுத்தைப்
பதறுமற்பற்றியறுத்திடவுங்கண்ட

கனவி.

விருத்தம்.

இப்படியுரைக்க மொழியதனைக்கய
னிளவலின்மதிமுகமோகனி
அப்பனேபிக்கவேளையாதலிற
லவமதியாச்சுவேறல்ல
ஒப்பிலாபணிநீகண்டதோர்கனவை
யுண்மையென்றுன்னுவதென்றே
தப்பிதமெனச்சொன்னாளிங்காலிற
றந்தையாந்தொண்டராவந்தனரே

வசனம்.

இவ்விதமச்சிறுவனாகிய சீராளன்கண்ட கனவாற்றிகைத் தெழுந்து உபாத்தியாயரிடஞ்சென்று தான்கண்ட சொற்பனத்தைச் சொல்லியபொழுதக்காலையிலேயாதற்கு அப்பா சீராளா பிக்தவேளையாதலால்யேதோ காறறுவிஷயமாய்த் தோன்றுகின்றது பயப்படாதேயென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில் தந்தையாகிய சிறுத்தொண்டர் மிகத்தீவிரமாயத்தேடிமனைத்தும வியர்வெழுமப் பள்ளியையணைந்துச் சிறுவன முகமோகனி வாராயசெல்வமேயென வழைக்கின்றார்.

கீர்த்தனம்-இராகம்-தனுசரி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வாராயெனதுசெல்வமே வளவுககே
வாராயெனதுசெல்வமே

அநுபல்லவி

சீராருனது வம்மான் தேசத்திருந்து வந்தே
பாராப லுன்னையோராகால் பசித்திரே னென்றுரைத்தான்

வாரா.

சரணங்கள்

பகலில் சித்திரையேனோ பள்ளியினிற்
படிப்பதுவிது தானோ
வகமகிழ்ந்தேயுனது வையாருக்கிற் பல்லி
யடிவணங்கியென்றுரைத்த யழைக்கிறோனைச் சொல்லி

வாரா

வெய்யில்மிகவுமாகுதே - விசனமேனோ
வீணபொழுதாகப்போகுதே
தையலாருன்றாய தனதபயலுமெதிர் பார்த்து
தாசமுந்தணியாயழு தவிதிருப்பபோவேரத்து

வாரா.

வன்னப்பலாகசனையும - நீயருந்திட
வளமபெறு மாங்கனியும
பொனனிலெழுத நாமணியும் பொற்பணிகளுங்கொண்டு
போதறவாயுங்கசப்புதுமைபட்டாடைருண்டு

வாரா.

வசனம்.

இவ்விதமாயிதவுவார்த்தையோடு வந்தழைக்குந் தந்தையின் மொழியைக் கேட்டு வொருவிதக்ஷேறுதலை கொண்டவனாய்த் தனது உபாத்தியாயரைப் பணிந்து வெளியேயையாட்கொள்ளு மெகனதயே ஏனது தந்தையும் யானகண்டு சொற்பனபபோலசேவந்து விட்டாயா தலாலாண்டவன் செயலெப்படியோ வறியேன்தேவரீ ரருளசெய்து விடைதரவேண்டுமென்று கூறுகின்றார்.

இராகம்-இ-ம-இ-அக்கடா-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அருள்செய்குவீரையரே - மனைக்கேக
அருள்செய்குவீரையரே

சரணங்கள்.

அருள்செய்குவீரையருமறையவரே
தெருளுடையோராயகாயதிகழுமெனக்

அருள்.

இங்கிதபாதன் வெழின்றிடைநாதனை
கங்கைமணாளன்பசிக்கே காலந்தாழுங்கொ

அருள்.

அடியனைத்தாங்கியேயகலிருளோங்கி
படிதனிலேயளிக்குமபாலகனென்னை

அருள்.

வசனம்.

இப்படி புகழ்ந்த மொழியதைக் கேட்ட வையர் மிக வுளக்கனிந்து அடா அப்பனே கோபமில்லாமலேயே வுனக்கு நாமொன்றுதனை சொல்லியு முன் சிறுவனை கலக்கமதெளியவில்லையே யெனக்கூறுவார்.

இராகம்-இ-ம-பியாகு தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

சிறுவனைக்கலக்கத்தெளிய வுனக்குரைத்தேன்
செப்பியநிந்தனையிமோ வுனக்குநான்-செ-

சரணங்கள்.

நகைதனையக்கண்டு மெய்யாய்
நயமாகுவதென்ன பிள்ளை
மயக்குதவமேசெய்கின்றதென்னை
யியம்புகின்றதேனோ

சிறுவ.

கண்டகனைவிழுமெனவெண்ணிக்
　　கவலையுமறுமெனவெண்ணா சரம
சவலைசெந்தமாமேப [illegible]
　　ஐயையோவேதாம்

சரணம்

கற்பகமேனின்கணகணாதரிக
　　கிங்கிபபோயவாராயசக்காரனார்
ஆசைமுழுகாதொழுமனா
　　கோவிலில்போனார்

விருத்தம்.

வசனம்.

உபாத்தியாயருடைய நகைக்கப்பட்ட பிராமணன் சுகமுதலியது வர்த்தனை புரிந்து விடைபெற்று சங்கையை யடைந்தான் ஆவலா டைந்த சிறுவனை வாரிக்காழவி முதமிட்டு வசமாய முகந்து அட கெல்லை தருமதுணர்ப்ப சிந்தையோ நுனைகலெ … வைமீட்டி தருக்கொண்டு வழிபார்த்து யினையை வர … ஆக்கொ … சிவயோகி பசியாயிருப்பாரே யென் றெண்ணைநாகாணு … லைவாய விலகிற்கும் தனது பதறிவிட்டம் பிள்ளையை … கொண்டு ககயிகவாவைலா டெஙிரொ … முக தோடு முகஞ்சோர்த்துக் சோப … அடியும் குழவியினை பாதாபிகோ … து நோகவிப்பார்த்து உடனே வெறுத்து … வர் த் தீவரமாய் மருந்தணமாட்டது … கிறார்.

இராகம்-இமனகல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மருந்தமாகனமோ - மங்கையவள்
மருந்தணமாட்டிடலாமோ

அநுபல்லவி.

பஞ்ச பாணனை வென்ற பரசிவத்தடியார்க்கு
தஞ்சந்தஞ்சமென்றே தனையன் சீராளனுக்கு

மஞ்சன

சரணங்கள்

பந்தமனைத்துமுந்தம் போக்கி பனிமதிசேர்
பசுபதி நகருமெனத்தாக்கி பணிமுதலான
கொந்தலாமாலையதை நீக்கி குணங்கியநனைக
கோதிருந்தறிவிலகந் ஆக்கி காதனமிருந்து
சந்தராஞ்சித ரஞ்சிதபாத ன்
தொண்டாதமக்கருள் தோயுமதிதன்
தந்தவப்பொருளென்றவா போல
தண்புனலோடு வருமபனிநீரால

மஞ்சன.

வசனம்.

வெண்காட்டுநங்கையார் தனது புதல்வனாகிய சீராளனுக்கு மஞ்சனமாட்டிய பட்டுப்பீதாம்பரங்களினாற் மேபதத்தி லுறற நீரையோட்டிச் சட்கவையோடுங் கூடிய வமுதூட்டிச் சிறுவனை மடியிலவைத்துத் தாலாட்டத்துடங்கினா.

தாலாட்டு-இ ம்-நீலாம்புரி

கண்ணிகள்.

ஆராரோவாரிரோ - வாரிரோவாராரோ
சீரார்ந்தமேனி சிறுவனருளாலுதித்த க
சீராளவின்னமுதவுஞ் செங்கீரே கண்வளரீ

பூமாதவரெவரும் - போற்றிஜயபோற்றி யென்
மாமரதிராகுலத்து - மாதவமேகண்வ ளரீ
மாமனுக்குமுன்பிறந்த - மன்னனுடன்போர்புரிந்தங்
காமனெரித்தோனருளுங் - கற்பகமேகண்வ ளரீ
அடியார்தமக்குமிக - வன்புடனேவமுதுக்காம்
படியாவென்மடியுறையும்-பங்கயமே கண்வளரீ

லாவணி.

கண்ணிகள்.

மாதுநல்லாள்தன் மடியிசைத்துயிலும்
மைந்தனையெடுத்தேயுலகறியா
மனையினினின்றனரே மற்றவரிட்டு
வினையினிறசென்றனரே

மழலைமென் புதல்வன் கிண்கிணிப்பதத்தை
மடியினிலெடுக்கிக்கரமகனை
மங்கையும்பிடித்தனரே வாயைமெல்ல
வங்கவரடைத்தனரே

விருத்தம்.

பதுமமென்கரத்தாலன்னைப் பாலன்வாய்மூடும்போது
மதிமிகுவனப்புற்றோங்கு மைந்தனுமகிழ்வாய்வந்த
வதிதியின்செயலெனவுள்ளி யடர்பவமொழியவேண்டி
விதிமுதலெவருங்காணா விமலனைப்போற்றுவானே.

வசனம்.

இவ்விதந் தனது அன்னைதந்தையர்களது செய்கையைக்கண்ட சீராளன் மேல்வருங்காரியத்தை நினைந்து பவத்தை யகற்றவேண்டிக் கடவுளைப்போற்றுவான்.

இராகம் ஆஹிரியாணி - தாளம் ரூபகம்.

பல்லவி.

கருணாகரனே - யருடசெயக்

கருணாகர னே

அநுபல்லவி.

அருணைமா ப்ரா பராபர
வாழ்க்கை ருஷ்ணிய ஜோதிய ோ யா (கருணா)

சரணங்கள்.

சதிரியான் தீ வெறியில்லை யையனே
கணியாவிறவே சொல் மெய்யனே
விதி மாலயியர தொளி தூயயனே
வேதா- குணசீலா - வுபாபாதா - கிலதாதாதா (கருணா)

பவிதோய்தன்க காளாபலீ ப டேன்
ப மேசிறியே ளிலைபத தொட்டேன்
கவலாய வெறுமிச சடம் விட்டேனே
காதா-நல்லபோதா-புஷ்பமித்ரா- துயாபோதானா (கருணா)

இறமூன்றாதுறும விலேயிற ரேயு
மிகலாரி ரிரெண்டையுமே தேயு
மொரநாழுமறி லொகறுகியவென் ருயு
வுகவாவிழி-விகபோதபுற-புதவாழவிது-சதமாமோசொற்()

போற்றிவிருத்தம்.

உலகெலாமேறறவல்ல வொருதனிமுதலேபோற்றி
வுலாணய ரீவேணி விமலனேபோற்றிபோற்றி
லாப வி விமோரி லாழ்கிடகாளவாயபோற்றி
ரு ரொ ருகு வலவாபோற்றிபோற்றி

வசனம்.

இவ்வாறு சுககைசதன்ய வஸ்துவாகிய சிவசயம்புவைப் போற்றிய சிறாளனெனனும் பாலன் உலகொதனைக்குரிய ஆசா ரியதநிற்

றெய்ந்தழலும் அந்தக்கரணத்தைப் போக்கிப் பன்னிரெண்டுகாற் கொண்டு வீசும் வாசியைக் கும்பித்துக் குண்டலியினருளாற் சுத்த சத்துவத்தைத்தாக்கி மதிமண்டிலத்தைக் கலந்து அசைவற்று மரகதப்பாவைபோல நின்ற மைந்தனைத் தொண்டாகனை மகிழ்ந்தவராய்க் கருவியைகொண்டு வதஞ்செய்யத்தொடங்கினார்.

லாவணி.

கண்ணிகள்.

பத்தநுங்கண்டேவாளதுகொண்டு
பரிவுடனிலகுஞ்சிரமதனை
பற்றியேவிருசுதினரோ பாலன்கழுத்தை
யெற்றியேவறுத்தனரோ

அறுத்தவத்தலையை யமுதாக்காகவென்
றண்டையினின்றதாதியையி
லளித்தவர்புகழ்ந்தனரோ வதனையவ
ளொளித்திடமகிழ்ந்தனரோ

உடலதையெடுத்தேவுரலதிற்றுவைத்து
வுறுப்புவெவ்வேறுயத் தெரிந்தவரும்
வுவகையோடரிந்தனரோ உறுபாண்டத்தி
லவைகளைப்புரிந்தனரோ.

அவைகளுக்குகந்த காயமோடனைத்து
மன்புடன்கூட்டியடுப்பிலிட்டே
யரிவையர்சமைத்தனரோ வடிசிலதும்
பிரியமோமடைத்தனரோ,

வசனம்.

வென்காட்டுநங்கையர் சமையல்முதலியயாவுஞ் செய்துவைத்தபின் ஸ்நானஞ்செய்து நெற்றியில்நீறணிந்து கடவுளைப்போற்றுவார்.

௩-ம் - சமா.

கண்ணிகள்.

பாவதாரா குமாரி மகிழும்
பாம்பாளுடனே-மணப்பூவே-பத்தர்கோவே
பண்ணவா - தமியோங்களுக்கருள்
விண்ணவா - விண்ணவா.
அத்திவண்ண நின்னருட்கொடுத்த
வதிதிமனைமபோலே-புவிமேலே-யருளாலே
அற்புதா - எளியோமுடித்தனம
பொற்புதா - பொற்புதா.
மன்னுமவிரதமீ பெற்றியதற்குநைகம்
மாவொன்செயவோம்தேடி.கொணறைகூடி-மகிழ்நாளாகு
வாசனே - பவநாயறச்செய
நேசனே - நேசனே.
ஆகமிலாமோனவெனவார்ந்தவனை
யாருபபதத்திற்சேர்ப்பாய-வினைதீர்ப்பாய்-யருள்பார்ப்பாய்
ஆதியே - அயன்மால்தனக்கெட்டாச்
சோதியே - சோதியே.

வசனம்.

இவ்விதமாய்ச் சந்திரசூடாரா மூர்த்தியாகிய உமாமகேசனைத்துதிசெய்து வணங்கிய வெண்காட்டுநங்கையர் தனது பதநாதனைப் பணிந்து கூறுவார்.

கீர்த்தனம்-௩-ர்-ஆகிரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

அழைத்திடுவீரென்கோவே - ஐயரிடஞ்சென்
றழைத்திடுவீரெனகோவே

சரணங்கள்

அழைத்திடுவீரென்கோவே யாதியருளால்வந்த
வடியனையேவிரைவிலன்பாயமுதருந்த

குழிக்கணபதிச்ச மிருபாதமைப்புல்லி
யெந்தாயுமதெண்ணம தோர்விசை நந்தேவே சொல்லி

அனுபூத.

பசிபோகிலைடயெடுத்த பாதத்திருக்குர் பக்தனைக்க அ
பட்சமுடனேயவர் பதந்தனைத் தமிழுராய் நீர்க்காமு

அனுபூத.

வசனம்.

தொண்டர் மங்கையினது பொழியமெசாமெகாலம்பி ரணபதிச்சரத்
திற்றிருவாதத்தியின்க ணிருக்கும் அடியவர்களைப் பிரசாதமெடுத்
வித்து அருளசெய்யுமென்று கூறுவார்.

கீர்த்தனம்-இராகம் கமாச தாளம் ரூபகம்.

பல்லவி.

அடியவரே - மனைக்கருள் செய்குவீர்.

அனுபல்லவி.

படியினையோர் துதிக்கும் - பரமனருளாலிங்க

சரணங்கள்.

சித்தமதுபோல் கடைத்தேற - சோதியுமையைவணங்கித்தேன்
முத்தனார்தமக்குச்சேத - முனிவோர் முகந்துக

அடி

விருத்தம்.

வந்தபுகுந்து திருப்பனையில்
மனைவியார்தாம் வரவை
முந்தவெதிர்சென் றடியவர்களை
முழுதுமழைத்துசெய்தவர்

சந்தமலர்மாலைகள்சூழ்ந்தன்
ருமனோதநிறைவிசெந்தத
கந்தமலராசனங்காட்டிக்
கமழ்நீர்க்ரகமெடுத்தேந்த

இதுவுமது.

தூயசீராற்சிறுதொண்டர்
சோதியாரதங்கழலவிளக்கி
யாயபுகழ்ப்புனறங்கடலைமே
லாரதெளிதந்தின்ப
பேயவிலலமெமமருங்கும்
வீசிவிளாமென்மலர்ச்சார்ந்தம்
யேயுந்தூபதீபங்கண்மூதற
பூசனைசெயதிறைஞ்சுவார்.

வசனம்.

வைரவமூர்த்தியாகிய வடியருக்கு வெண்காட்டுநங்கையார் மிக வன்போடமுதளிக்கின்றார்,

சவாயி.

வையகமுய்ய மடியார்தமக்கு
வமுதிடவேமிகு வாவலுடன்
பையெனவோடிப்-பரிகலந்தன்னைப்
பாவாடையிலேறறியப் பாவையரும்
வெய்யவடிசிலொடுபல் லுணவும்
விசைசாதகறியுடன் முக்கனியும
யையலளிக்க-விமலருநகண்டு
தலைவனைநோக்கியே தாமருள்வார்.

வசனம்.

வெண்காட்டுநங்கையார் அடியருக்கு மிகவன்போடு பரிகலம்விளக்கி வெண்டுயின் மேலேற்றித் தூயவடிசிலும் பதார்த்தவகைகளும் ஐயாவர்களுக்குச் சமைத்த கறியனைத்தும் முக்கனிசர்க்கரை முதலிய

யாவும் படைத்த பின்னர் வைரவரடியார் தொண்டரைப் பார்த்து யிவைக ளென்னவென்று கேழ்க்கச் சிறுத்தொண்டர் பணிந்து சொ ன்னதையே யெனக்குகந்தெனக் கூறுகின்றார்.

விருத்தக்கலிப்பா.

ஏழைக்குகந்த கறிகள் — பலின்று
சாதத்தின் றுங்கறி பு ...
வாழைவழுதலை ... — ர்-பின்னும்
வளைப்படலங்கா யடங்காய் கறியாம்
கோ ... கறியா-இவை
கொத்தவரைக்கறி பொரியலா கறியா

வேறு.

கடாவரைப்பிஞ் கறியாம்-கல்லை
வயிரமணிட ... வருகுவா கறியாம்
செய்யபீர்க்காயின் ... கல்லு
சேனையுருளை ... கறியாம்

வேறு.

மார்முருங்கைப்பிஞ்சு கறியார்-இது
மறுமுளை ... கறியாம்
போடெருமல் ... கறியார்-அது
பொருங்குடலிறுகுடல் ... கறியாம்.

வேறு.

வசனம்.

இப்படி தொண்டருரைத்ததைக்கேட்டு வைரவர் கூறுவார்.

கீர்த்தனம்-இராகம்-பியாரு-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தலைக்கறியெதுகாணும் யெனக்கிலிய
தலைக்கறியெதுகாணும்

௨௬ சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரகீர்த்தனை.

சரணங்கள்.

பணிக்குறியோடும் படைத்திட — ட்டதோ
பாலைபொலித்துவைத்த பணிபது சரிதானோ

தலை.

மாலைகல்வீது மங்கையர்க் — கேது
சாலவறிந்தவன்காண் சரியோவிது — தகாது

தலை.

ஆண்டிபவனுக் கொளியாதே — யென்று
வேண்டியுணர்த்தினையோ வேடிக்கை கிகென்று

தலை.

விருத்தம்.

மைந்தநலங்கிளர் சிறுத்தொண்டர் மனையாளோடு
திகைத்தபர
சந்தனத்தாதொழுங் காதியார்
தாமந்தத்தலையினாச்சி
வந்தொண்டரமுதுசெயும்பொழுது
நினைக்கவருமென்றே
மூந்தவமைத்தேன் கறியமுதெனவெடுத்துக்கொடுக்க
முகம்வந்தார்

வசனம்.

வைராக்கிய வடியர் தலைகறி கேட்கின்றார் ஓமாதே எங்கே ய்வோம் பட்டும் பலனில்லாமற் போயிற்றே அமுதுக்காகாதெனத் தாதிவிடம்மெடுத்து தெரிந்துவிடச் சொன்னோமே யெனத் தியங்கி சிறுத்தொண்டரைச் சந்தனநங்கையார்பணிந்து அடியார்சாப்பிடும் போது நினைக்க வருமென்று முந்தியானதைச சமைத்தேனென்று சொன்னவந்து கொடுக்க முகமலர்ச்சியோடதனைப்பெற்று வைவருக் குப்படைத்தார் படைத்தபின் பத்தரை இடர்செய்வதற்கு யாதுமில் லையேயென யோசித்தவராய் அப்பா தொண்டனே வென்போலின் னொருவரை யழைப்புமெனப் புகலுவார்.

சாவேரி.

கண்ணிகள்.

அப்பாவுன்புகழ் தழைத்திடும் - வெம்போ
ரடியரொருவினை மறைத்திடும்

இப்பார்மிசையோத னென்னைப்பாடு வழைத்தீ
வேலாதெனவேசற் றெனக்கறு தளித்திட்ட

அப்பா.

சீறணிவோருடன் கூடியுண்ணுறு மெனது
சேடமகமாதலி னேடிவர வழையும

அப்பா

தொண்டர்களில்லையென சொல்லிடிலோ விந்த
சோறுதையுண்பது தோஷமிக வெனக்கு

அப்பா.

ஒண்டியொருவனுமாயுண்டிடவே யெனக்
குன்னபவாரிது சன்மையல்லவே சொன்னேன்

அப்பா.

வசனம்.

இவ்விதமா யுரைத்த மொழியைக் கேட்ட சிறுத்தொண்டர் அடியவரைப்பார்த்து தயாநிதி யேழையேனை வருத்திறவென்செய்வே ன்றெண்டவொருவரையுங் காணுகிலேனேயென்று கூறுவார்.

சாவேரி.

கண்ணிகள்.

தொண்டனாக்காணேனே - யெந்தன்
றொன்றலென்செய் வேனே

அண்டர்கள்பணி கோவே மெய்யினி
லாலனிதிதி தேவே
தொண்டிசைதேடிய வெனக்கு நீ யருளிய
வேறிலடியவருண்ணை விடைதரு நீதவோ

தொண்டரைக்

ஆயமோ யுண்டாயும் வுண்டாவிடி
கடிமையின்பனைத்துக் குன்றாம
பழுதிலை சோமா டறு லாவரோ மெயர்தன்
பால்பலமனமு வந்த பரிவுடனேயின்று

தொண்டரைக்.

நீறணிவாரைக் கண்டு
நிறைவுற்று முனடு
தாசிதனி லடியார்கள் சட்டமையாம்
தமக்கொரு பின்னைவே றுற்பேற்க நளபுரிய்ம

தொண்டரைக்.

இம்-இ காபி ராகம்-ஆதி.

பல்லவி.

ராசனே - பரிசில - வாசனே.

அநுபல்லவி.

தேசமாலியிபமீனை சிறுதி யலைபாது
சிறியேன்வாக்கு மனமெரிஞ்ச செல்லாது (ராசனே)

சரணங்கள்.

ஆமபிகைக்கினியோ யுணரு ணதனலே
யமயாகலைதல நமது போலே
பாரலவிலொழுவா வெழிற்மணி செய்தும்
யேதோசாறுகளின்னி மிசைழுகிறு ரோதும (ராசனே)

தேவதேவேயுனது செயலிது தானோ
தெரிவுனாலுலகிற் செல்வரி யேனோ
மூவாமுதலவனெனை முயங்கிடு மூர்த்தி
முன் கன்றலைமேலங்கு மிலக்குமே கீர்த்தி (ராசனே)

தாயுந்தந்தையு மிலாத் தன்மையி னேறும்
தாரணிவிழாதனைக் காதலி லேறும்
பேயும்பூதமுடனே யிருப்பது காடும்
பெருமையாயெருதுமேல விருப்பதோர் மாடும் (ஈசனே)

உடுப்பதோதோற்கரிபுரியெனும போர்வை
வுன்னடுக்குகன்றோ வனதிருச் சேர்வை
எடுப்பதோமழுமானமா புலியுடன் பாம்பும்
யிடத்திலும்வலத்திலு மிடைவிடா தொகும (ஈசனே)

தருசமென்போர்கள்மீது சாற்றிடும் விருப்பு
சமறைனையிலெனச சாட்சியே பொருப்பு
நெருசிலுனைநென்னேர மகலாத கடப்பு
நித்தனுனக்குமுண்டோ விரக்கமென் சிறப்பு (ஈசனே)

தாதனிடஞ்சம்பந்தஞ் செயகுணை சாலி
தையனல்லானோ மறைசொலு முழுகீலி
வோதருப்பிள்ளைகட்கு முனைக்குமே ஞானி
வுனையென்றுரைப்பா ரெவருயர் திரிசூலி (ஈசனே)

சங்கரசுயம்புவென் றடியவா தாரும்
சதருணையோகரும வரமளில் வாழும்
மகாராயன்யணியும பணிமதி யானே
பட்சபவையாவிடுமோ வினிசகியேனே (ஈசனே)

விருத்தம்.

உம்மைப்போலநீ திட்டாருளரோ
வுண்பிரானீரென்று
செம்மைக்கறயிற் றிருவெணகாட்
டுமைமைதம்மைக்கலந்திருத்தி
வெம்மையினைசசிச் சோறதனின்
மீட்டுப்படையுமெனப்படைக்தார்
தமனமயூட்டவேண்டி யவருண்ணைப்புகலுத்
தடுத்தருளி

௩௰. திருத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை.

இதுவுமது:

ஆறுதிங்களொழிந்துண்போ
    முன்னைஞானவுந்தெரியாது
சோறுநாளுமுண்பீருமுண்
    றுணையபெண்மைமுடன்றுய்ப்ப
மாநிலமகவுபெறுநீர்காய
    மையகுந்தலையறையுமென
யீறுநுதலுயிலலாதாக
    வெப்பாறுதவானவனென்றார்;

வசனம்.

வைரவமூர்த்தியாகிய வடியர் தொண்டனைப்பார்த்து சிறுத்தொண்டனே பிள்ளையிலாதவிட்டில்யாமமுது செய்யோமெனச் சொலியதற்குச் சிறுத்தொண்டர் யெத்தனை விதத்திறசொல்லியு மிஞ்சிதத மிருடகவில்லையே வெனக்கூறுவார்.

இராகம்-இ-ம்-நகடபைரவிக்-தாளம்-ஏகதாளம்

கண்ணிகள்.

எத்தனைவிதத்திலுமாசோதனையே — ஒரு
னொத்தனைவிதத்திலுமாசோதனையே
ஏழைபீதி தேவமே — தருமம்

எத்தனை.

புத்திரனிலாததெடுமை — பாவியோயார்க்கு
பூர்வதுறைகதாலகோனவனை — கோபியோ
போதனையிதே — நீதி

எத்தனை.

வன்னைவயடப்பிள்ளையுதவா — னையா-சிறு
களமலவெள்ளனவுயகா — னையா
வாருகோபத்திரம் — சுவாமி

எத்தனை.

சித்தியாகிப்புலியூர் சீலனே-யென
தசதனுக்குகைதவனு கூடலினே
நினைக்கைமோனை ஞானு
ஏகாவை.

விருத்தம்.

காசினிபுகழ்பரதவர்வாழ்த்த
ஞாயமுறுபுனிதகோமா
நாயனாருள்ளசெய்யக்கிர
தீவைமறுசெய்யதருண
கோதிலைகெய்யதோரு
மென்பர் கீழைறமெருக்கருளக்
பூமென்குழலைகயபோம்
புமைபோயபுகப் புகுமாற்றா
மித்தனை-இராகம்-மூகாரி அ தளம.

பல்லவி.

செய்யானவே - செய்யா ... - சீரான செய்ங்க
செல்வமே - குலசெல்வமே-வாராய

செய்ய.

சரணங்கள்.

வையமுய்யுமடியார் நாயோர்லினைவே சின்னே
வருந்தியமுக்கசொன்ன வார்த்தைகேளாத் தென்றே
வள்ளலே யெங்கள் வள்ளலே வாராய்

செய்ய.

மாமாத்திரர்களது மாவைவிளக்க வந்த
மாசிலதேவனே யென்வார்த்தைகேளாத் தென்றே
மாதவரை யெங்கள் மாதவா வாராய

செய்ய

விருத்தம்.

பரமனருளாற் பள்ளியினின்
றோடிவருவான் போல்வந்த
தரமிலவனைப்பெற்ற தனிப்புதல்வனை
யன்னையெடுத்துத் தழுவித்தங்
காமுளானைத்துக் கணவனார்
கையிற்கொடுப்பக் களிகூர்ந்தார்
புரந்தெரித்தர் திருத்தொண்டருண்ணப்
பெற்றேமென்னும் போதிவால-

வசனம்.

வைரவமூர்த்தியின் மொழியைக்கேட்டுக் கடவுளே யென்செய்வோம் அடியார் புசிப்பதற்கிதுவோ விட மானெச்சிந்தித்துத் தொண்டரும் வெண்காட்டுநங்கையும் அகத்தின் புறத்துவந்து அடா அடா செல்வனே எந்தாருயிர்த்துணையே செயமணியே சீராளா வாராயவாராயென்று ஓலமிட்டழைக்கையில் பரமசிவத்தருளால் பள்ளியினின்றோடி வருபவனைப்போல பாதச்சதங்கை கிண்கிணி நூபுரமுதலிய யாவுமொலிக்க வோடிவருவதைக்கண்டு தாயாகியவெண்காட்டுநங்கையார் வாரித்தழுவி புகச்சமிட்டு வுச்சியைமுகந்து கணவனிடங்கொடுக்கக் கணவனுமிய தொண்டனாசந்துருஷ்டியடைந்து திருத்தொண்டருண்ணப்பெற்றேமென மாவசலொடு வீட்டிற்சென்று பார்க்கவில அடியாரில்லாமையால அகத்திலும் புறத்திலுந்தேடி மிகவியாகுலத்தோடே கூறுவரா்.

லாவணி.

கண்ணிகள்.

மன்னுஞ்சிறுவனைச் சென்றழைத்திடுமென்றவரியார்
மனைக்குளெனைச்செய — வேண்டு
மாதவரேயுமது சோதனையோ — வஞ்சமை
மனதெவ்விதமுய — வேனோ

வைரவமூர்த்திபோல வந்தவடிய ரை
பாவமையெனை றறியேனே
பாசக்கலக்கம்பாராவிடிலோ சகியேன்
பணையிலாச பிழியேனே

அகத்திலும்புறத்திலுந் தேடியுங் காண்கிலே
னையவெவ்வசெய யவேனே
யாவலுடனளித்த வமுதருந்தா விடுகேனே
வகயிகனை லேவேனே

இலையிலிருக்கறி யனைத்துமொளித்த விந
மெய்வணங்கெதரி யேனே
பேகையிலாவெனதூசனுமியும கிற்றேனா
வசைதந்திடுமெடரி யேனே

விருத்தம்.

தனிவெண்விடையே றெந்தையடியிற்
றலைவாயுதகளைகாகா
முனிவராமா விருடையாகள்
முதலாயுள்ளோர் போற்றிசைப்ப
விளிடகறியுந் திருவமுதா
மனைமதத்தாகானைவெழுந்தருளிப்
பனிவெண்ணடிக்களை முடித்துகப்ப
பாதக்கருணை நோக்களித்தார்.

இ-ம்-உசேனி-தாளம-ரூபகம்

கண்ணிகள்

சங்கிரஜடாதரசயகரனே யானை-ஓ-மகோதரா
சந்தசித்தானந்த மாகிய தற்பரனே
கந்தமலக்குழலாள் மகிழ்கணவ னேசியனே ஜமகோதரா
காதலுறுமடியார்க்கருள் புணரிடமே

மன்னுமழைவிடையேறிய வாலகனே-ஓமகேசநாதா
மன்னேயன்னையாரு மனுதியுமானவனே
அம்பரசகமலத்துறு மறையுநனே-ஓமகேசநாதா
அடலநகரடியென் றேறுஇமயபொற்பதனே
செப்பற்கருசிவபுர மேதகவனே-ஓமகேசநாதா
செஞ்சடைற்றகொன்றை திங்களணிந்தவனே
பன்னற்கருமபொருளாகும பராபரனே-ஓமகேசநாதா
பங்கஜருபர்தம் பணியுமகிருபாகரனே

கீர்த்தனை-௩-ம்-ஹமீர்கலியாணி-ராகம்-மிசுரம்.

பல்லவி

சர்வஜீவதயாபரா-சம்போஸ்வாமிநா

அநுபல்லவி

நிர்மலாசரணம்-நீயே சரணம்
தேடியேவடிமை - கொண்ட வா சரணம்

சர்வ.

சரணங்கள்.

தமியனேமகருணை-கருணைபுரி கல்ல
தாண்டவபுரியுக-தாயகா புவனா

சர்வ

அடியார்கிவந்த-தறிவறேறு இந்தியன்
ஆருகேதேடரிய - வந்தனோ மயமய

சர்வ

படியுமினோவெருங்-பாவம புதிசனே
பாபியேனைக்கண-பாராவிதோ சகியேன்

சர்வ

வசனம.

இவ்விதமாய் சிறுத்தொண்டர் ஆராயவிதியில்நிர்ந்த சந்திரசடா தாமோதரதியை மற்றுமுள்ள வீருஷீஸ்வரர் முனீஸ்வரர் க ரு

[illegible] தேவர்களை [illegible] வெண்காட [illegible] சேரி [illegible] திருவா [illegible]

மங்களம்

[illegible]

பல்லவி

[illegible] மங்களம்

அநுபல்லவி.

[illegible] மங்களம்

[illegible]

[illegible]

[illegible] மங்களம்

[illegible] கீர்த்தன

[illegible] மங்களம்

[illegible]

௫௯ திருத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை.

அண்டருலகினி லுண்டாகில்போலொருவ
ருண்டாயவதந்தே மங்களம்
கண்டாரசியுமவிட முண்டான்மகிழுந்திருத்
தொண்டாயவதந்தே மங்களம்

மாமாத்.

பத்தர்களுவர்புகழுஞ் சித்தாவரிய போண
வித்தாயவதந்தே மங்களம்
பத்தனருளானிர்த்தத் தெரிசிம் பர
சித்தாயவதந்தே மங்களம்

திருத்தொண்டநாயனார் சரித்திரகீர்த்தனை.

முற்றும்

முற்றுப்பெற்றது.